

Básne pre oteckov

(Martina Polohová)

Ockofantázia

Najkrajšie chvíle na svete,
(poviem vám, ak to neviete)
sú tie, keď ocko, skôr než zaspím,
sa na mňa pekne usmeje,
a potom tíško vkĺzne ku mne,
do mojej malej postele.

Maminka zhasne veľké svetlo,
ocko zasvieti lampičku.
Svojou obrovskou, ťažkou rukou
pohladá moju hlavičku,
a potom začne.

Rozprávať.

A ja som zrazu v inom svete.
Rýchlejšie ako na rakete
vyletím s ockom do vesmíru
a navštevujem planéty.

S malým princom a jeho líškou
na chvoste jednej kométy
lietame dobrodružnou výškou.

A iný večer, len tak zrazu,
pocítim chladný dotyk mrazu,
a keď sa obzriem,
už som v Arktíde.

Hľa, biely medveď ku mne podíde.
Ponúkne mi kožuch proti chladu
a jazdíme spolu zemou ľadu.

A keď mi je potom trošku zima,
môj priateľ medveď prinesie ma
ku vchodu iglu z kociek ľadu.

A Eskimáci kamaráti
nás rýchlo zbavia chladu, hladu

pri svojom teplom ohníku.

Ako si ohník hreje, praská,
cítim, že známa ruka chlapská
mi kladie hlávku do lona.
A ja sa strácam v ríši sna.

A keď si ráno pretriem očka...

Joj!

Nemôžem sa ani dočkať,
kým zase príde naša chvíľa.

Volám ju „ockofantázia“.

Modlitba za ocka

Ďakujem, že si stvoril ocka.
Ďakujem, že ho môžem mať.
Vymyslel si ho veľmi dobre,
keď si mu dal chuť rád sa hrať,
aj keď je veľký.

Hoc má veľa práce.
Musí sa o nás postarať.
A predsa vždy, keď trošku môže,
je to môj ocko – kamarát.

Vždy, keď sa bojím, len mu podám ruku.

A on ju stisne.

Nepustí.

A ja sa cítim celkom isto.
Viem, že keď je môj ocko blízko,
ničoho sa báť nemusím.

Ďakujem, milý Pane Bože,
že môžem svojho ocka mať.
Ďakujem Ti, že keď mám ocka,
môžem sa smiať, hrať, tíško spať.

OCKO

Ocko.

To slovo vraví o pokoji.
Sám Boh ho tebou rozdáva.
Keď trošku spojíš svoj zrak s mojím,
v srdci mi rastie odvaha
a zrazu viem, že nie som sám.
Nie, nie som sám, keď teba mám.

Ocko.

To slovo vraví o radosti
a pripomína zábavu.
Keď odložíš si povinnosti,
a urobíš mi oslavu,
ja vtedy viem, že nie som sám.
Nie, nie som sám, keď teba mám.

Ocko.

To slovo opisuje lásku.
S Pánom Bohom sa prepája.
Keď schováš moju ruku v svojej
a vykročíme obaja,
ja vtedy viem, že nie som sám.
Nie, nie som sám, keď teba mám.

Ja viem.

Raz príde chvíľa,
keď zrazu budem veľký.
Vtedy mi pustíš ruku
a povieš: "Je to tu."

A ja

sa stanem mužom.
Takým, ako ty, ocko.
A v srdci budem cítiť
tvoju istotu.

Pod'akovanie za ocka

Cítiš to tiež,
keď povieš „ocko“?
Aj tebe je tak krásne?
Aj tebe, keď je ocko blízko,
je zrazu všetko jasné?

Aj v tvojom srdci podskakuje
to krásne slovko „vd'aka“?
Komu sa vlastne pod'akujem
za ocka – kamaráta?

Áno, milý Pane Bože.
Ja viem, že si za tým.
To ty si mi dal otecka.
Čím sa ti odplatím?

Ty si tak dobre vedel,
čo je nám, deťom, treba.
Bez ockov by nám bolo
ťažšie spoznať aj teba.

Ďakujem, milý Pane,
že si nám ockov dal.
A mne, prosím, len pomôž
vážiť si tento dar.

Pamätáš sa, ocko?

(pre dievčatko, ktorému ocko zomrel)

Pamätáš sa, ocko, ako sme sa hrali?
Bola som princezná, ty si bol môj kráľ.
S korunkou na hlave sme si tancovali,
keď si v obývačke usporiadal bál.

Pamätáš sa, ocko, na ranné vstávanie?
Keď sa mi tak veľmi nedarilo vstať?
Kropil si ma vodou, štekľil pod rebrami,
kým som to so smiechom nemusela vzdať.

Pamätáš sa, ocko, na tie veľké túry?
Tak sa mi nechcelo loziť po skalách.
S tebou sa však dali zdolať všetky múry.
Bol si môj hrdina, čo nepoznal strach.

Pamätáš sa, ocko, na večerné chvíle?
Hral si na gitare, spieval nežné piesne.
V srdci mi zostali tvoje melódie.
Vždy, keď si ich spievam, trošku sa mi zacnie.

Zacnie sa mi často.
Aj slzička vyjde.
Chýbaš mi, otecko.
Chýbaš mi, môj kráľ.

Chcem ti poďakovať za krásne spomienky.
Za lásku, pretože to je veľký dar.

Ty tu teraz nie si. Si už niekde v nebi.
Ale tvoja láska, tá tu zostala.
A ja vďaka tebe verím, že som vzácna.
Tvoja láska, ocko, vo mne vyhráva.

Vďaka tebe, ocko, mám silu ísť ďalej.
Napriek ťažkým chvíľam sa viem usmievať.
To, že si ma ľúbil, pomáha mi veriť,
že tajomstvo šťastia je v slovách „mať rád“.

Pamätáš sa, ocko?

(pre chlapčeka, ktorému ocko zomrel)

Pamätáš sa, ocko, ako sme sa hrali?
Bol som Luke Skywalker, ty si sa ma bál.
S lajt sejbrami v rukách sme sa naháňali,
robil si sa slabým, ja som vyhrával.

Pamätáš sa, ocko, na ranné vstávanie?
Keď sa mi tak veľmi nedarilo vstať?
Kropil si ma vodou, štekľil pod rebrami,
až som sa nakoniec musel rozosmiať.

Pamätáš sa, ocko, na tie veľké túry?
Tak sa mi nechcelo loziť po skalách.
S tebou sa však dali zdolať všetky múry.
Bol si môj hrdina, čo nepoznal strach.

Pamätáš sa, ocko, na večerné chvíle?
Hral si na gitare svoje skvelé piesne.
V srdci mi zostali tvoje melódie.
Keď si ich skúšam hrať, trošku sa mi zacnie.

Zacnie sa mi často.
Aj slza mi vyjde.
Chýba mi, otecko,
čo som v tebe mal.

Chcem ti poďakovať za krásne spomienky.
Za lásku, pretože to je veľký dar.

Ty tu teraz nie si. Si už niekde v nebi.
Ale tvoja láska so mnou zostala.
A ja vďaka tebe verím, že som vzácny.
Tvoja láska, ocko, vo mne vyhráva.

Vďaka tebe, ocko, mám silu ísť ďalej.
Napriek ťažkým chvíľam sa viem usmievať.
To, že si ma ľúbil, pomáha mi veriť,
že tajomstvo šťastia je v slovách „mať rád“.